

לוי בנימין

בנימין לוי



נולד: 20 באוקטובר 1945

נפל כ"ג בתשרי תשל"ד (19.10.1973)

ילדות ונערות

בנימין נולד ב-20 באוקטובר 1945 בסופיה שבבולגריה ועלה ארצה עם משפחתו כשהיה בן 3.

בנימין נקרא כך על שם סבו.

הוא ליד ב'ית הספר היסודי "ויצמן" ביפו ואחר כך המשיך ללמוד רכית ה יפו התיכון "שבח" בתל-אביב, בתור ילד היה תלמיד נטיין, קורא הרבה ספרים, הולך להצגות ועוזר לזולת.

לדברי מחנכו הצטיין במקצועות הספרות וההיסטוריה.

מנעוריו היה חבר בתנועת "הצופים" ואחרי כן הצטרף לתנועת

"צופי-ים". מאז ומתמיד היה מסור להוריו ודואג למשפחתו.

עקב המצב הכלכלי הקשה בבית, נאלץ להפסיק את לימודיו בבית הספר והחל לעבוד אך את פעילותו בתנועת "צופי-ים" לא הפסיק והמשיך להדריך קבוצות של בני נוער.

אמו נפטרה בגיל 44 שהיה בן 16 ואביו נפטר לפני 13 שנה.

לבנימין 2 אחים, ציפי ואיזיק אחיו הקטן מנישואיו השניים של אביו.

כשאמו נפטרה אביו התחתן שנית, ובנימין התגורר הרבה אצל אחותו ציפי שתמכה בו, עזרה לו והייתה כמו אמא בשבילו.

בנימין חיי אצל אחותו ציפי עד חתונתו.

היה קשה לגדול בלי אמא למרות שציפי עשתה הכל כדי שירגיש שיש אמא.

ציפי מספרת "הוא היה אח מצוין, עם האח הקטן היו ריבים ועם בנימין לא, הוא העריך אותי על העזרה..." הייתה אהבה גדולה של אח ואחות.

יום ההולדת 9 של בנימין



שיר להקת חיל חינוך- אלייך

אלייך שוב חוזר,
התחלפו השבועות
כבר לא יכולתי לחכות לראות אותך
אני רוצה רק שתדעי -
גם כשאת לבד אני איתך

וכשהיום מתבהר
מתוך הלילה חוזר
ומרגיש אותך
חכי לי, אני בא אלייך
חוזר, אלייך שב

ובלילות שלא נרדמת
אני שמרתי מרחוק
כל כך רציתי להיות גיבור שלך
שאלייך שוב חוזר
ומקווה שאת עדיין מחכה

וכשהיום מתבהר
מתוך הלילה חוזר
ומרגיש אותך
חכי לי, אני בא אלייך
חוזר, אלייך שב

וכשהיום מתבהר
האם אתה עוד זוכר?
ומרגיש אותך
חכי לי, אני בא אלייך
חוזר

תפקידו בצבא

בנימין גויס לצה"ל בסוף יולי 1963 והצטרף לגרעין הצופים. במסגרת הגרעין נשלח לקורס חובשים ובתום הקורס ביקש לעזוב את הגרעין ושירת כחובש ביחידות שונות בצה"ל. הוא היה חייל מעולה, אחראי ומסור לתפקידו. מפקדיו נהגו לציין כדוגמא לפני חבריו ביחידה על מזגו הטוב, סבילותו וצייתנותו. לאחר ששירת כחובש במשך כשנה, נשלח לקורס קצינים. בתום הקורס שימש כמדריך בבסיס ההדרכה של חיל הרפואה ובאותה תקופה התחייב לשרת בצבא בתום שירות החובה. במלחמת ששת הימים שירת באוגדתו של האלוף אברהם יפה והיה אחראי על חלק מפעולות חיל הרפואה באוגדה ובתום המלחמה הוענק לו "אות מלחמת ששת הימים". במסגרת השירות בצבא הקבע הוצב בבסיסים שונים של צה"ל, מן הרמה בצפון ועד באר שבע בדרום. ומילא תפקידים שונים במסגרת חיל הרפואה. את כל תפקידיו עשה לשביעות רצון מפקדיו. כשנה לפני נפילתו נשלח בנימין לשרת בגייסות השריון, כקצין ארגון והדרכה של חייל הרפואה. אחותו ציפי מספרת שתמיד שלח גלויות מכל מלחמה.

נפילתו

בנימין נפל במלחמת יום הכיפורים בעת מילוי תפקידו.

היה זה ביום ו', כ"ה בתשרי תשל"ד, 19 באוקטובר 1973 שלושה ימים לפני יום הולדתו ה-28.

בתום תפקידו תיכנן לצאת לשנת לימודים להשלמת תעודת הבגרות.

כדי להתכונן ללימודי היסטוריה באוניברסיטה.

במלחמת יום- הכיפורים השתתף בנימין בקרבות הבלימה והפריצה נגד המצרים בסיני.

ביום כ"ג בתשרי תשל"ד (17.10.1973) חצה את התעלה במסגרת תפקידו ועל גשר דוור-סואר נקלע להפגזה ונהרג עם הרופא שהיה איתו ברכב.

לאחר נפילתו הועלה לדרגת רב-סרן.

הוא הובא למנוחת עולמים בבית העלמין בקרית שאול. השאיר אחריו אישה, בן שהיה בן 3 והורים.

צטורה לויקו יקרה!

הגה סני

בשירות מעיל



אמאל צי התמוז וככי
ניגה הסוף באלעם.
גם סגה קיח התחלתי לסטור לט
לען בימים אחרים אצל הווארולאן
למלאכה.
אין לי מה לשגב, קראי אענא אמא
הכא, יק מצא שאני באאר האי-למי
בתור, כפר אנחנו משעוים בבקורות
בתור. יק משא אי סוסיה, מבייקי
לגאוא ותלוי קלה גאג נאליק.
צט אגולם.

לשקלה ליק' בנימין

הכשרת נאמלת דור - חומר לומד למען / אי-כשרת נאמלת

מס' דואר צבאי	מס' משלוח
2889	499/9
מס' דואר צבאי	מס' משלוח
10	10
מס' דואר צבאי	מס' משלוח
10	10

חייב, כחוב למשחרר ולהבריך



פה נכלו
רב סגן דוד יוסף סחר
סרו בנימין לוי
במילוי מיטתם הרבואית
בבתיאור תשל"ד

לזכרו

מתוך טקס זיכרון בבית צופי ים - יפו.

"בנימין היה חבר שכבה ממייסדי השבט.

חלקו רב בהנחת אבני היסוד של השבט כמדריך פעיל, ראש גדוד וכבוגר מסייע. היו חבר אהוד על הכל ומעמודי התווך בחברה ובשבט..."

לפי דבריה של אחותו ציפי כל שנה עורכים טקס זה ומזמינים אותה ואת משפחתו לכבד את זכרו וזכרם של נופלים אחרים.

כיום ביפו יש בית הנצחה בצופי יפו.

מתוך כתבה על משפחות שכול ביום הזיכרון לחללי צה"ל ומערכות ישראל.

"בטקס ברחבת הכותל מסרה אתי לוי, אלמנתו של רב סרן בנימין לוי, לנשיא המדינה את הלפיד, בו הדליק ויצמן את אבוקת הזיכרון.

לוי ז"ל היה איש חיל הרפואה שנפל בסיני במלחמת יום הכיפורים, שלושה ימים לפני שחגג את יום הולדתו ה-28.

איציק אחיו הקטן של בנימין קרא לבנו על שמו של בנימין.

אשתו ובנו של בנימין

לאחר מלחמת ששת הימים נשא לאשה את חברתו אסתר.

את אסתר הכיר בצבא קבע ששמשה גם היא כחובשת.

לאסתר ובנימין היה בן משותף שקראו לו בועז.

בועז עשה את שיר נו הצבאי במודיעין וכיום משמש כטכנאי קול
בערוץ הילדים.



מספרינו עלי ...

"הוא היה אח מצוין, עם האח הקטן היו ריבים ועם בנימין לא, הוא העריך אותי על העזרה..." הייתה אהבה גדולה של אח ואחות.

אחייניתו ריקי הייתה בת 12 שנפטר, לא זוכרת הרבה אבל מה שזוכרת אומרת שאי אפשר לשכוח.

היה עושה לה סיבובים באופנוע, זוכרת טיולים משפחתיים.

"היה לו מאוד חשוב שאלמד.." למדה באותו בית ספר שלמדו בנימין ואמה ציפי (אחותו של בנימין).

-בנימין תמיד היה מצטיין בלימודים.

-היה חייל מעולה אחראי ומסור לתפקידו.

-זכור כאדם חברותי ותמיד עוזר לזולת.

-ישר דרך ובעל מצפון.

-בעל מזג טוב, סבילות וצייתנות.

-חבריו עדיין משבחים כמה שהיה חבר טוב.

מלחמת יום הכיפורים.

מלחמת יום הכיפורים נקראת גם "מלחמת יום כיפור", ידועה במערב כ"מלחמה הערבית-ישראלית של 1973", פרצה ביום הכיפורים, 6 באוקטובר 1973 בהתקפה של צבאות סוריה ומצרים על ישראל, ונמשכה עד ל-24 באוקטובר 1973. במהלכה נהרגו אלפי ישראלים, מצרים וסורים, והיא הייתה מהקשות שבמלחמות ישראל.

בחמשת ימי הלחימה הראשונים, שבהם ניכרה השפעת ההפתעה וצה"ל ניהל קרבות בלימה מרים, ספג צה"ל כמחצית מכלל אבידותיו בלוחמים, במטוסים ובטנקים. בחמשת הימים הראשונים של המלחמה נהרגו בממוצע 190 איש, לאחר מכן מספרם ירד ל-91 ליום בממוצע. רוב השבויים הישראליים נשבו בחמשת ימי המלחמה הראשונים (כ-220). עד תום הלחימה נגרמו אבידות קשות לכל הצדדים. לצה"ל היו גם עשרות נעדרים ש-17 מתוכם נעדרים עד עצם היום הזה.

תוצאות המלחמה

מצרים. החזרת המורל המצרי, אף שישראל חדרה לתחומי מצרים. הסכמי הביניים שהביאו להרחקת צה"ל מתעלת סואץ, שליטה מלאה על התעלה ופתיחתה למעבר כלי שיט, פורשו כהמשך ההישג. המלחמה תרמה לפתיחת אופק מדיני להסכם שלום, שבו יוחזר כל סיני לשליטה מצרית.

סוריה. מפלה ניצחון וכישלון בהשגת היעדים הסוריים, עקב העובדה שנדחקו מרמת הגולן ושצה"ל הגיע לטווח תותחים מהבירה הסורית.

ישראל. בזירה הפנימית פגיעה גדולה מאוד במורל של הציבור הישראלי, שבטח בעוצמת צה"ל ובתושיית מנהיגיו, שהביאה לזעזועים במערכת הפוליטית, שהכשירו את המהפך במאי 1977 ועליית הליכוד. בזירה החיצונית הידוק הקשרים (וגם התלות) עם ארצות הברית. עקב העלות הגבוהה של המלחמה^[19], הגדלת החוב החיצוני, והתנאים הגיאופוליטיים שנוצרו ישראל החלה לקבל סיוע צבאי, כלכלי ודיפלומטי מצד ארצות הברית. הניצחון הצבאי תרם לייצוב כושר ההרתעה של מדינת ישראל כלפי אויביה, שהוכיחה שגם ממתקפת פתע בשתי זירות במקביל שהוכנה בדקדקנות, עם סיוע מהמעצמה הסובייטית וכוחות תגבור ממדינות ערב, היא מתעשתת ויוצאת כאשר ידה על העליונה תוך כשבועיים.

ברית המועצות. ברית המועצות שעמדה מאחורי בנות בריתה באופן מוחלט, אם בהוראות ובעידוד מדינות חסותה ומדינות ערב לשלוח תגבורות לסוריה ומצרים, אם בשליחת רכבת אווירית מסיבית, ואם באיומים להתערב בעצמה, מצאה את עצמה נבגדת בידי מצרים, והחלה לאבד את אחיזתה במזרח התיכון, בעקבות הכישלון הצבאי של מצרים וסוריה, וכשלונה לתת מטריית הגנה לבנות בריתה.

ארצות הברית. המרוויחה הגדולה במלחמה. חיזקה את הדומיננטיות שלה במזרח התיכון, דבר שתרום להרגעת העימות בין ישראל לשכנותיה. כל המדינות המערבות בסכסוך הסתייעו בה. גם מצרים וגם סוריה נעזרו בארצות הברית ואף חידשו את היחסים הדיפלומטיים איתה. מעורבות ארצות הברית הביאה לסיום הקונפליקט באזור תעלת סואץ, שהפכה לזירת קרבות מאז 1967, ולפתיחתה מחדש לשיט בינלאומי.

עליית יהודי בולגריה

יהדות בולגריה יסודה עוד מתקופת האימפריה הרומית, כאשר הגיעו אליה הרומניוטים. בתקופת האימפריה הבולגרית השנייה, ידעה הקהילה "תור זהב" ובתקופת האימפריה העות'מאנית גדלה מאד והפכה למאורגנת, ממוסדת ועשירה בחיי מסחר חברה ותרבות.

רצפת פסיפס עתיקה שנמצאה בשרידי בית כנסת בעיר העתיקה בפלובדיב מהמאה ה-2 או המאה ה-3 מהווים את השריד היהודי העתיק במדינה. יהודים נוספים הגיעו לבולגריה במאות ה-14 וה-15 מאירופה: מגרמניה: בוואריה ובוהמיה ומהונגריה. אולם, התרומה החשובה לגידולה של יהדות בולגריה הייתה ממגורשי ספרד שמצאו מקלט באימפריה העות'מאנית, אשר חצי האי הבלקני נמנה עם שטחה. בשנת 1640 היו בבולגריה שלוש קהילות נפרדות: רומניוטים, האשכנזים והספרדים – כ

אשר הבכורה לאחרונים.

באמצע המאה ה-19 הגיעה לבולגריה תנועת ההשכלה. הוקם בה בית ספר "אלייאנס איזראליטה אוניברסל", אשר שילב את ההשכלה והתרבות של המערב בחינוך יהודי מסורתי. לתנועה הציונית הייתה השפעה רבה ובקונגרס הציוני הראשון בשנת 1897 השתתפו שלוש משלחות מבולגריה. 48,000 היהודים אזרחי בולגריה ניצלו מהשואה, בזכות פעולתם של קומץ פוליטיקאים ואנשי כנסייה אמיצים. גורלם של 11,343 יהודי תראקיה ומקדוניה, אשר הועברו לחזקת בולגריה, על ידי גרמניה הנאצית, לא שפר עליהם, הם גורשו למחנות ההשמדה בצו המלך בוריס השלישי וניספו כולם. אחרי מלחמת העולם השנייה, בשנת 1945, נימנו בבולגריה 51,000 יהודים ו 45,000 מתוכם, היגרו למדינת ישראל, בין השנים 1947 עד 1950^[1]. בני הקהילה התערו בחברה הישראלית בכל תחומי החיים, החל מפעילות פרלמטרית, דרך מקצועות חופשיים וכלה בתיאטרון, מוזיקה וספרות. בבולגריה נותרו נכון לשנת 2009, בין 5,000 ל 6,000 יהודים, מחציתם

צופי ים – תנועת הנוער.

צופי ים הינו מגזר בתוך תנועת הנוער הצופים העבריים. כמו בצופים כך גם בצופי ים, המטרה היא חינוך הנוער והכנתו לחיים. ההבדל העיקרי בין צופי ים לצופי ים הרגילים הוא אופן העברת הערכים לחניכים. בניגוד לצופים, אשר מאמנים כי בעזרת מחנאות, שהייה בטבע, משחקי חברה ועוד, ניתן ליצור קבוצות ילדים מגובשות הנשענות על ערכי הצופה, צופי ים משתמשים בסירות חתירה ומפרשים, לשם השגת אותן מטרות. זאת בשילוב עם שיטות ההדרכה של תנועת הצופים.

צופי ים היא תנועת נוער קטנה באופן יחסי לצופים, אך ייחודית יותר. גילאי החניכים הוא מכיתה ה' ועד כיתה י"ב, כאשר ברוב השבטים קיימת קבוצה של הורים, המשתתפים בפעילות. כיום בארץ פועלים שמונה שבטים: בהרצליה, ביפו, בחיפה, בתל אביב, במושבה כנרת, בעכו, בבת ים ובנתניה. לצופי ים שלושה סוגי סירות עיקריים, עליהן פועלים החניכים. קרוול, סנונית ולווייתנית. אך לכמה שבטים יש סוגי סירות נוספות כגון: קטמרן, לייזר, 420, אופטימיסט, סירות מנוע, קיאקים ועוד. עקב היותה תנועת נוער מחנכת, צופי ים דוגלת בתחזוקת הסירות על ידי החניכים, למען החניכים, בחניכת הסגל. יש לציין כי אחוז המתגייסים לצה"ל מקרב בוגרי צופי ים עומד על 97%, והתנועה מעודדת את רוב המתגייסים להרתם לשירות קרבי.

צופי-ים



ישראל

חיל הרפואה.

חיל הרפואה החל את דרכו כ"שירות רפואי" בסוף 1947 והתבסס על השירות הרפואי של "ההגנה", שפעל בשילוב עם המוסדות הרפואיים האזרחיים.

עם פרוץ מלחמת העצמאות היה צורך להתאים את השירות הרפואי לצבא ההולך וקם.

באותה עת, תחילת מלחמת העצמאות כינס דוד בן-גוריון בביתו דיון בנושא המערך הרפואי, כאשר הדובר הראשי בדיון היה ד"ר חיים שיבא, רופא בכיר ב"הגנה", בעל ניסיון ברפואה צבאית בשירות הצבא הבריטי במלחמת העולם השנייה.

דוקטור שיבא טען שיש להקים שירות רפואי דינמי נפרד מהמערכת האזרחית, שייתן מענה לגיוס הצפוי, לטיפול בנפגעים ובשיקומם לאחר מכן. בן-גוריון ויגאל אלון תמכו בהצעתו של ד"ר שיבא ומינו אותו לראש השירות הרפואי שבמהרה הפך לחיל הרפואה.

לאחר מלחמת העצמאות החל צה"ל בארגונו הפנימי ובתוכו גם חיל הרפואה. בשלב הראשון ארגנו את מפקדת קצין רפואה ראשי (מקרפ"ר), יחידות פיקודיות וחיליות של חיל רפואה. בראש חיל רפואה ניצב סגן אלוף ד"ר אברהם עצמון. הוקמו מרפאות בסיסיות, מרפאות חוץ מקצועיות, מרפאת שיניים, חדרי חולים וחוליות של רפואה מונעת. בתחילה הוכשרו בבתי הספר לרפואה צבאית רק חובשים וסניטרים, ומשנת 1950 הוחלט לכלול גם קורסים לקציני רפואה.

נערכו פעולות להעלאת הרמה התברואתית במחנות צה"ל. בשנת 1951 הוקם המכון לחקר הרפואה הצבאית. הישגי המכון היו מרשימים ועוררו התעניינות גם בצבאות אחרים.

חיל הרפואה בצבא הגנה לישראל הוא החיל העוסק ברפואה וכפוף לאגף הטכנולוגיה והלוגיסטיקה של צה"ל. החיל עוסק בקביעת מדיניות הטיפול הרפואי ותורת הסיוע הרפואי לכל הדרגים. מתן טיפול רפואי מיטבי לחיילי צה"ל, במלחמה, בביטחון שוטף ובשגרה, בקידום הבריאות בצה"ל, ובקידום הרפואה הצבאית.



החיל משתתף, במסגרת הרשות העליונה לאשפוז, בתכנון, ארגון, פיקוח על הכוננות, והפעלת מערכת הבריאות בשעת חרום.

בנימה אישית

שהמורה בבית הספר בחרה אותנו לעבודה מאוד שמחנו לקחת
אחריות זאת.

בפגישה הראשונה בבית יד לבנים שרק סיפרו לנו על האחריות
הכבדה והכבוד לעשות עבודה זאת ידענו שאנחנו לא מוותרות ועושות
את העבודה למרות הקשיים.

כשהלכנו להיפגש עם המשפחה כדיי לאסוף מידע התביישנו ולא
כך ידענו מה לשאול, המשפחה שיתפה פעולה והמפגש עבר
בהצלחה.

רק במהלך העבודה הבנו את האחריות הרבה.

היה לנו קצת קשיים בעשיית העבודה אבל לבסוף התגברנו על הכל
וסיימנו את העבודה בהצלחה .